

Torstai 22. marraskuuta 2012

P7_TA(2012)0461

Yhteisen kalastuspolitiikan ulkoinen ulottuvuus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2012 yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta (2011/2318(INI))**

(2015/C 419/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon 13. heinäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisesta ulottuvuudesta (COM(2011)0424),
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen,
- ottaa huomioon hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta vuonna 1995 tehdyn sopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO:n vastuuntuntoista kalastusta koskevat menettelysäännöt, jotka hyväksyttiin FAO:n kokouksessa lokakuussa 1995,
- ottaa huomioon tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa Århusissa kesäkuussa 1998 tehdyn yleissopimuksen,
- ottaa huomioon FAO:n neuvoston marraskuussa 2000 hyväksymän FAO:n kalastuskapasiteetin hallinnon kansainvälisen toimintasuunnitelman (IPOA-Capacity),
- ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelyalan tilaa maailmassa vuonna 2010 käsittelevän FAO:n raportin ”The State of World Fisheries and Aquaculture 2010”,
- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008 laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä (LIS-asetus) ⁽¹⁾ ja 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille (kalastuslupa-asetus) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisestä kalastuspolitiikasta (COM(2011)0425),
- ottaa huomioon 17. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman laittoman kalastuksen torjumisesta – EU:n rooli ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta koskevasta vihreästä kirjasta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman EU:hun tuotavia kala- ja vesiviljelytuotteita koskevista tuontijärjestelyistä YKP:n tulevan uudistuksen kannalta ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1⁽²⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0516.⁽⁴⁾ EUVL C 348 E, 21.12.2010, s. 15.⁽⁵⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 119.

Torstai 22. marraskuuta 2012

- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ja Mauritaniaan välisestä kalastuskumppanuussopimuksesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2011 antamansa päätöslauselman pöytäkirjasta Euroopan yhteisön ja Marokon kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 19. ja 20. maaliskuuta 2012 pidetyssä maatalous- ja kalastusneuvoston kokouksessa hyväksytyt päätelmät YKP:n ulkoisesta ulottuvuudesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnot (A7-0290/2012),
- A. ottaa huomioon, että kaksi kolmasosaa maailman valtameristä on kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolella ja että näillä alueilla kalastuksenhoidon kattavan ja perinpohjaisen oikeudellisen järjestelmän on perustuttava vuoden 1982 YK:n merioikeusyleissopimukseen ja asianmukaisiin oikeudellisiin välineisiin; ottaa huomioon, että kalastuksen kestävä hoito on strategisesti merkittävää kalastuksesta riippuvaisille rannikkoyhteisöille ja elintarviketurvalle;
- B. ottaa huomioon, että 85:tä prosenttia niistä maailman kalakannoista, joista tietoja on saatavilla, hyödynnetään joko täysimääräisesti tai liikaa, mikä ilmenee YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön FAO:n tuoreimmista arvioista, huolimatta siitä, että FAO:n vuoden 2010 raportti osoittaa hyvien hoitokäytäntöjen toteuttamisen tuoneen edistystä koko maailmassa liikakalastettujen kalakantojen ja meriekosysteemien elpymiseen;
- C. ottaa huomioon, että EU on yksi maailman tärkeimmistä kalastusalan toimijoista, joka on perinteisesti vahvasti läsnä ja harjoittaa merkittävää toimintaa maailman kaikilla valtamerillä yhdistelmänä, joka koostuu sen kalastuslaivaston pyyntiponnistuksista, EU-peräisistä investoinneista, kahdenvälisistä kalastussopimuksista ja osallistumisesta kaikkiin tärkeimpiin alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin, kun se samalla kannustaa hyviä käytäntöjä ja ihmisoikeuksien kunnioittamista;
- D. ottaa huomioon, että EU on yksi kalastustuotteiden tärkeimmistä markkinoista ja maailman suurin kalastustuotteiden tuojä ja että EU:ssa kulutetaan määrällisesti 11 prosenttia maailman kalavaroista ja EU:hun tuodaan 24 prosenttia arvona laskettuna kalastustuotteista, vaikka se pyytää vain kahdeksan prosenttia koko maailman saaliista (kaksi prosenttia, jos mukaan lasketaan vain unionin ulkopuoliset merialueet);
- E. ottaa huomioon, että alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kiintiöt ovat perustuneet pääosin aikaisempiin saalismääriin, mikä on johtanut siihen, että kehitysmailla on myönnetty etuuskohteluun perustuva pääsyoikeus maailman kalakantoihin; katsoo, että niiden on nyt otettava huomioon niiden rannikkokehitysmaiden kalastus, jotka ovat olleet riippuvaisia maansa viereisistä kalavaroista sukupolvien ajan, mitä EU:n on kunnioitettava;
- F. katsoo, että EU:n on pyrittävä varmistamaan kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuus SEUT-sopimuksen 208 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jossa todetaan, että "unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihiin";
- G. katsoo, että EU:n on yhtä lailla sovellettava kaikkia muita kolmansien maihin liittyviä politiikkojaan – kalastus-, terveys-, kauppa-, työllisyys- ja ympäristöpolitiikat, yhteisen ulkopolitiikan tavoitteet ja Eurooppa 2020 -strategian saavuttaminen – johdonmukaisesti ja koordinoitusti;
- H. katsoo, että kestävä kalastus varmistamiseksi monissa tapauksissa EU:n pyytämistä kalakannoista tai EU:n markkinoille suunnatuista kalakannoista on hankittava parempaa tietoa niiden tilasta sekä varmistettava paikallisten laivastojen ja muiden kolmansien maiden laivastojen kalastamia kokonaismääriä koskevan tiedon saatavuus;
- I. katsoo, että käyttöön on saatava luotettavia tieteellisiä tutkimuksia siitä, millä kalastuslaivastolla on syntymässä tai voi syntyä liikakapasiteettia;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0232.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0573.

Torstai 22. marraskuuta 2012

- J. katsoo, että YKP:llä on muodostettava väline, jonka avulla EU voi näyttää maailmalle, miten harjoitetaan vastuullista kalastustoimintaa ja parannetaan kalastuksen kansainvälistä hoitoa soveltamalla eurooppalaisia kalastuslaivaston hallinnointia koskevia standardeja;
- K. katsoo, että EU:n on otettava keskeinen vastuu kansainvälisen yhteisön mobilisoinnista laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) torjumiseksi;
1. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ja sen sisältämiin lukuisiin myönteisiin ehdotuksiin, joilla edistetään EU:n ulkopuolisilla vesillä sekä syrjäisimmillä alueilla harjoitettavan EU:n kalastustoiminnan ja siihen liittyvän toiminnan kestävyyttä; katsoo kuitenkin, että asiakirjan soveltamisala ei ole riittävä, koska se keskittyy liiaksi kahdenvälisiin sopimuksiin ja monenvälisiin järjestöihin, ja että siinä olisi käsiteltävä yhdenmetyllä tavalla muita toimintoja, joilla pyritään hankkimaan EU:n markkinoille suunnattuja tuotteita;
 2. vaatii, että EU:n on toimittava unionin politiikkojen johdonmukaisuuden pohjalta kalastusalan kansainvälisen hallinnoinnin parantamiseksi;
 3. katsoo, että ulkopoliitikan ja kehitysyhteistyöpolitiikan koordinointi on hyvin tärkeää, jotta voidaan tehdä kestävää kalastusta koskevia kalastussopimuksia ja luoda tarvittavaa synergiaa EU:n ulkopuolisten kumppanimaiden kehityksen edistämiseksi nykyistä tehokkaammin;
 4. katsoo, että EU:n kalastustuotteiden markkinoiden suuruus ja se maantieteellinen alue, jolla EU:n lipun alla purjehtivat alukset ja EU:n toimijoiden omistamat alukset harjoittavat kalastusta, asettaa unionille suuren vastuun, sillä sen on varmistettava, että kalastuksen ekologinen jalanjälki ja sosioekonominen vaikutus ovat kestäviä, ja sen on tarjottava kuluttajille korkealaatuisia kalastustuotteita Euroopassa ja muissa sellaisissa maissa, joissa myydään eurooppalaista kalaa ja siihen liittyviä tuotteita, ja katsoo myös, että sen on edistettävä rannikkokalastusyhteisöjen yhteiskunta- ja talousrakenteen kehittämistä sekä EU:n rajojen sisäpuolella että muualla;
 5. katsoo, että EU:n etujen mukaisen kalastuksen unionin vesillä ja niiden ulkopuolella ja EU:n markkinoille suunnattujen kalastustuotteiden olisi perustuttava samoihin ympäristöllistä ja sosiaalista kestävyyttä ja avoimuutta koskeviin vaatimuksiin niin unionin sisävesillä kuin ulkovesillä ja että näitä samoja periaatteita on puolustettava ja vaadittava kolmansilta mailta kahdenvälisellä ja monenvälisellä tasolla; katsoo myös, että olisi sovellettava poisheittämiskieltoa samanaikaisesti kuin se otetaan käyttöön EU:n aluevesillä samojen lajien osalta siten, että käytetään kameravalvontaa ja tarkkailijoita sekä myönnetään asiaankuuluvia poikkeuksia, jotta vältetään paikallisesti kulutetun saaliin hinnanvaihtelu;
 6. muistuttaa, että EU:n politiikkojen on oltava johdonmukaisia kehitysyhteistyön tavoitteiden kanssa SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti; panee merkille, että tällainen johdonmukaisuus edellyttää koordinoitua sekä komissiossa, jäsenvaltioiden hallituksissa että komission ja yksittäisten jäsenvaltioiden hallitusten välillä;
 7. toistaa, että EU:n päätösten johdonmukaisuuden parantamiseksi sen toimissa on otettava huomioon kauppaa-, terveyttä-, työllisyys-, naapuruus-, ympäristö-, meri- ja ulkopoliittikkaan liittyvät näkökohdat ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttaminen;
 8. muistuttaa, että kalastuskapasiteetin hallinnon kansainvälinen toimintasuunnitelma (IPOA-Capacity) velvoitti EU:ta kehittämään ja toteuttamaan järjestelmän kalastuskapasiteetin hallintaa varten vuoteen 2005 mennessä; pyytää komissiota selvittämään, miksi se soveltaa ristiriitaisia lähestymistapoja kapasiteetin hallinnassa, kun se ehdottaa eräiden alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen jäädyttämistä, mutta samalla se kuitenkin esittää kapasiteettia koskevien tärkeimpien sääntelyrajoitusten poistamista EU:n laivastoilta; pyytää komissiota edistämään kalastuskapasiteetin mukauttamiseksi saatavilla oleviin kalavaroihin kahdenvälisiä ja monenvälisiä mekanismeja, joiden on todettu olevan tarpeellisia kaikkien näillä alueilla toimivien laivastojen harjoittaman kalavarojen kestävä hyödyntämisen kannalta;
 9. katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisen ulottuvuuden tavoitteet ja periaatteet olisi sisällytettävä perusasetukseen;

Yleiset määräykset

10. korostaa, että voimassa olevien kalastussopimusten säilyttämisen ja uusien kalastusmahdollisuuksien etsimisen kolmansissa maissa olisi oltava yksi ulkoisen kalastuspolitiikan ensisijaisista tavoitteista, ja toteaa samalla, että kun EU:n kalastusalueet lopettavat toimintansa jonkin kolmannen maan kalastusalueilla, kyseiset kalastusmahdollisuudet jaetaan yleensä muille kalastuslaivastoille, joiden luonnonvarojen säilyttämistä ja hoitoa sekä kestävyyttä koskevat vaatimukset ovat paljon heikommalla kuin EU:n ajamat ja puolustamat vaatimukset;

Torstai 22. marraskuuta 2012

11. kehottaa komissiota edistämään aavalla merellä ja kansallisen lainkäyttövallan alaisilla vesillä harjoitettavaa ympäristöllisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävästä kalastuksesta varten määriteltyjä selkeitä periaatteita ja tavoitteita kaikilla kansainvälisillä foorumeilla, joissa EU on osapuolena, ja panemaan näillä foorumeilla tehdyt päätökset nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön;

12. korostaa, että EU:n olisi laadittava erityinen kalastusala ja meren elollisten luonnonvarojen hoitoa koskeva strategia, joka kattaisi kaikki Välimeren rannikkovaltiot, jotka eivät ole EU:n jäseniä;

13. kehottaa komissiota viemään eteenpäin maailmanlaajuisia ja monenvälistä suunnitelmaa, jolla edistetään kestävästä kalastuksesta ja merten biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä, ja siirtymään merkittävää kalastustoimintaa maailman valtamerillä harjoittavien Yhdysvaltojen, Japanin ja Kiinan kaltaisten maiden ja muiden kolmansien maiden kanssa käytävistä vuoropuheluista tehokkaasiin kumppanuuksiin, jotta voitaisiin ratkaista sellaiset ehdottoman tärkeät kysymykset, kuten LIS-kalastuksen lopettaminen vähentämällä tarvittaessa niin liikakalastusta kuin laivastojen kapasiteettia sekä aavan meren valvonnan ja hallinnan vahvistaminen YK:n merioikeusyleissopimuksen ja muiden asiaankuuluvien välineiden periaatteiden mukaisesti;

14. kehottaa komissiota edistämään kansainvälistä oikeutta ja erityisesti YK:n merioikeusyleissopimusta sekä osallistumista ILO:n yleissopimukseen ja valvomaan näiden sääntöjen noudattamista; kannustaa komissiota tekemään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa kaikilla asiaankuuluvilla foorumeilla ja erityisesti alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä;

15. katsoo, että EU:n olisi käynnistettävä YK:ssa aloite, jotta laadittaisiin maailmanlaajuinen saalis- ja jäljitettävyyssiakirjajärjestelmä, joka kattaa kaikki kansainvälisen kaupan kohteena olevat tärkeimmät kalalajit, perustuu lippuvaltion vastuuta koskevaan periaatteeseen, on LIS-asetuksen mukainen ja toimii keskeisenä välineenä olemassa olevien säilytys- ja hoitotoimenpiteiden noudattamisen vahvistamisessa ja LIS-kalastuksen torjumisessa vastuullisen kulutuksen edistämiseksi;

16. pyytää komissiota soveltamaan rohkeammin LIS-kalastuksesta annettua asetusta (EY) N:o 1005/2008 erityisesti sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen sopimuspuolien osalta, jotka eivät tee aktiivista yhteistyötä LIS-kalastuksen tärkeimpien torjuntamekanismien perustamiseksi ja soveltamiseksi;

17. katsoo, että EU:n olisi toimittava aktiivisesti YK:ssa, jotta kansainvälinen yhteisö löytäisi keinoja, joilla maailmanlaajuinen yhteisö voi puuttua seuraaviin kysymyksiin:

- nykyistä alueellisemmän ja yhdenmetymmän valtamerten maailmanlaajuinen hallinta, joka koskee sekä meren elollisia luonnonvaroja että muita luonnonvaroja
- pilaantuminen ja ilmastomuutoksen vaikutukset valtameriin, muun muassa arvokkaiden sinisten hiilinielujen suojeleminen ja kunnostaminen
- sosiaaliset standardit ja työolot;

18. korostaa kalastusalan tukikurista WTO:ssa käytävien neuvottelujen merkitystä ja kehottaa EU:ta toimimaan entistä aktiivisemmin näissä neuvotteluissa;

19. katsoo, että tarvitaan mekanismeja ympäristön kannalta kestävästä ja sosiaalisesti oikeudenmukaisista lähteistä peräisin olevien unionin kalastustuotteiden markkinoinnin edistämiseksi EU:ssa ja sen ulkopuolella;

20. toteaa, että yhtenä YKP:n ulkoisen ulottuvuuden ensisijaisena tavoitteena on oltava EU:n pitkän matkan laivaston tulevaisuuden takaaminen etenkin siinä määrin kuin sillä on kalastusoikeuksia, jotka ovat muodostaneet taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen perustan maissa, joissa ne toimivat;

Kahdenväliset kalastussopimukset

21. katsoo, että kumppanien välillä neuvoteltavien ja tasapuolisesti täytäntöön pantavien kahdenvälisten kalastussopimusten tai kestävästä kalastuksesta koskevien sopimusten, jollaisiksi komissio ehdottaa niitä kutsuttavan, olisi perustuttava EU:n alusten harjoittamaan vastuulliseen ja kestäväan kalavarojen hyödyntämiseen ja hyödytettävä molempia osapuolia tarjoamalla taloudellisia resursseja, teknistä ja tieteellistä asiantuntemusta sekä tukea entistä parempaa kalastuksenhoitoa ja hyvää hallintoa varten kolmannelle maalle ja sallimalla samalla sellaisen kalastustoiminnan jatkaminen, joka on sosioekonomisesti tärkeää ja EU:n toimitusten ja tiettyjen kehitysmaiden markkinoiden tärkeä tuoreiden ja jalostettujen tuotteiden hankintalähde;

Torstai 22. marraskuuta 2012

22. kehottaa EU:ta asettamaan tavoitteeksi kestävää kalastusta koskevien yhteistyösopimusten tekemisen mahdollisimman pian sellaisten naapurivaltioiden kanssa, joille EU myöntää rahoitusta ja teknistä tukea, jotta lisätään politiikanalan keskittämistä ja johdonmukaisuutta ja saavutetaan yhdenmukainen ja kestävä kalastuspolitiikka kaikilla yhteisillä merialueilla, millä lisätään YKP:n tehokkuutta kaikilla asianomaisilla alueilla; vaatii, että nämä sopimukset on tehtävä tasapuolisen ja oikeudenmukaisen yhteistyön hengessä ja ihmisoikeuksia kunnioittaen ja että tavoitteeksi on asetettava vastuiden tasapuolinen jakaminen unionin ja kunkin kumppanivaltion välillä;

23. kehottaa EU:ta, että se naapurimaiden kanssa tehtävän yhteistyön ja yhteisten kalakantojen parantamiseksi pyrkii tekemään näiden maiden kanssa kestävää kalastusta koskevia kumppanuussopimuksia, joiden tavoitteena ei pitäisi olla kalastusoikeuksien saaminen EU:n aluksille vaan sellaiseen tilanteeseen pääseminen, jossa EU voisi tarjota rahoitusta ja teknistä tukea niin, että tavoitteena on saavuttaa rinnastettavissa olevat kestävät hoitosäännöt EU:ssa ja kolmannessa kumppanimaassa;

24. muistuttaa, että nykyisten kestävää kalastusta koskevien sopimusten vaikutustenarvioinnissa on tärkeää erottaa oikein kolmansien maiden kalastusalan kehittämiseen ohjatut tuet sekä tuet, jotka ovat seurausta kalastusoikeuksien maksusta;

25. pitää kuitenkin valitettavana, että EU:n kahdenvälisillä sopimuksilla ei aina ole saavutettu edellä mainittuja mahdollisia hyötyjä, ja korostaa perussopimuksen 349 artiklan mukaisten syrjäisimpien alueiden vaikutustenarviointien tekemisen tarpeellisuutta aina, kun kyseiset alueet liittyvät asiaan, vaikka samalla on tunnustettu, että edellisen uudistuksen jälkeen on saatu aikaan huomattavaa parannusta; katsoo, että kalakantojen tieteellisen arvioinnin, avoimuuden, tavoitteiden saavuttamisen, paikalliselle väestölle syntyvien hyötyjen sekä kalastusalan hallinnon parantaminen ovat onnistuneiden sopimusten avaintekijöitä;

26. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen sisällyttää tuleviin kahdenvälisiin sopimuksiin useita määräyksiä, joita ovat muuan muassa periaate, jolla rajoitetaan sellaisten kalavarojen kalastusta, joiden on tieteellisesti osoitettu olevan saaliin ylijäämää rannikkovaltion omalle kapasiteetille kansainvälisen merioikeusyleissopimuksen määräysten mukaisesti, ihmisoikeuksien turvaaminen kansainvälisen ihmisoikeussopimusten mukaisesti sekä yksinoikeuslauseke, jota on tosin lujitettava ja tunnustettava virallisesti sopimuksissa samalla kun huolehditaan kaikissa tapauksissa demokratian periaatteiden tinkimättömästä noudattamisesta;

27. katsoo, että EU:n kahdenvälisissä sopimuksissa on noudatettava kansainvälisen merioikeusyleissopimuksen saaliin ylijäämää koskevan 62 artiklan lisäksi myös 69 ja 70 artiklaa, joissa tarkastellaan alueella sijaitsevien sisämaavaltioiden ja maantieteellisesti epäedullisessa asemassa olevien valtioiden oikeuksia, ottaen erityisesti huomioon paikallisväestön ravitsemustarpeet ja sosioekonomiset tarpeet;

28. katsoo, että ihmisoikeuslauseke olisi otettava käyttöön syrjimättömästi ja sitä on sovellettava sovelletaan yhtäläisesti kaikkiin maihin eikä ainoastaan kalastussopimuksiin vaan myös kauppasopimuksiin; katsoo, että EU:n on huolehdittava WTO:n kautta siitä, että rangaistaan sellaisten maiden tuotantoa, jotka eivät edelleenkään kunnioita ihmisoikeuksia tai joiden tehtaissa käytetään lapsityövoimaa tai joissa syrjitään naisia jättämällä korvaamatta ja tunnustamatta heidän työnsä ja taloudellinen panoksensa kalastus- ja vesiviljelyalalla;

29. kannustaa ottamaan käyttöön ekosysteemiin perustuvan integroidun hoitomallin uusissa ja olemassa olevissa sopimuksissa;

30. katsoo, että koska yritysten panos lisääntyy tulevaisuuden kalastussopimuksissa, vastaavasti yksittäisen alan on voitava vaikuttaa enemmän komission näissä sopimuksissa neuvottelemiin teknisiin toimenpiteisiin ja standardeihin;

31. katsoo, että kalastuslupa-asetusta olisi muutettava siten, että EU:n lipun alla purjehtivien alusten, jotka ovat tilapäisesti poistuneet jäsenvaltion rekisteristä etsiäkseen kalastusmahdollisuuksia muualla, ei sallittaisi hyödyntää kestävää kalastusta koskevien sopimusten tai pöytäkirjojen, jotka ovat voimassa alusten poistuessa rekisteristä, mukaisia kalastusmahdollisuuksia 24 kuukauteen, jos ne myöhemmin palaavat EU:n rekisterin piiriin; katsoo, että samaa sääntöä olisi sovellettava väliaikaiseen lippuvaltion vaihtamiseen harjoitettaessa kalastusta alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa;

Torstai 22. marraskuuta 2012

32. katsoo, että nyt käytössä olevaa sosiaalista lauseketta olisi vahvistettava niin, että se sisältäisi velvoitteen noudattaa Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimusta nro 188, kalastusalan työtä koskevaa ILO:n suositusta nro 199 sekä kahdeksaa ILO:n perussopimusta⁽¹⁾, ja varmistettava, että EU:n ulkopuolelta kotoisin olevien miehistön jäsenten, jotka työskentelevät EU:n lipun alla purjehtivilla aluksilla, työolot vastaavat EU:sta kotoisin olevien työntekijöiden oloja;
33. katsoo, että kestävä kalastusta koskevien sopimusten avulla olisi edistettävä kestävä kehitys kolmansissa kumppanivaltioissa ja kannustettava paikallista yksityistä sektoria painottaen erityisesti pienimuotoista kalastusta ja pk-yrityksiä, ja kehottaa tätä varten parantamaan paikallisten kalastajien työllisyyttä sekä kehittämään paikallista, kestävää jalostusteollisuutta ja markkinointitoimintaa;
34. kannustaa komissiota sen pyrkimyksissä saada rannikkovaltiolta yhä täydellisempiä ja luotettavampia tietoja sen vesillä harjoitettavan kalastuksen ja saaliiden kokonaismäärästä edellytyksenä vaikealle tehtävälle, joka koskee saaliin ylijäämän havaitsemista ja kalakantojen liiallisen hyödyntämisen estämistä; panee merkille, että EU:n kalastus- ja kehitysyhteistyöpolitiikoilla voitaisiin edistää parannuksia, joita tarvitaan kolmansien maiden kykyyn antaa näitä tietoja;
35. kehottaa komissiota myös edistämään suurempaa avoimuutta vahvistettaessa kalakantojen hyödyntämismäärää rannikkovaltioiden oikeudenkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä;
36. vahvistaa, että sen periaatteen mukaisesti, jonka nojalla on kunnioitettava perinteistä yhteyttä rannikkoyhteisöjen ja niiden vesien välillä, joilla ne ovat aikojen kuluessa kalastaneet, EU:n alusten ei pitäisi kilpailla paikallisten kalastajien kanssa samoista kalavaroista tai samoilla markkinoilla, ja että paikallisten ja EU:n toimijoiden välistä yhteistyötä olisi helpotettava sekä painottaen, että kalavarojen ylijäämä on laskettava tarkasti;
37. katsoo, että EU:n on pyrittävä auttamaan enemmän kolmansia maita riittävien tietojen antamisessa luotettavia kalakanta-arvioita varten niille kolmansille valtioille, joiden kanssa se neuvottelee kahdenvälisistä sopimuksista; katsoo lisäksi, että unionin rahoituksen järjestäminen tieteellisille tutkimusaluksille niillä alueilla, joilla EU:n alukset toimivat aktiivisesti, vahvistaisi huomattavasti kalakantoja koskevia tieteellisiä analyysejä, jotka ovat kaikkien kestävä kalastusta koskevien sopimusten perusedellytys;
38. pyytää, että eri jäsenvaltioiden tieteellisten tutkimusalueiden tutkimusmatkoja alueille, joilla EU:n kalastusalukset toimivat, on kannustettava mahdollisimman paljon ja toteutettava yhteistyössä asianomaisten rannikkovaltioiden kanssa sekä mahdollistettava paikallisten tiedemiesten pääsy alueille; kehottaa parantamaan aihetta koskevaa koordinoitua jäsenvaltioiden ja komission välillä ja lisäämään niiden rahoitusta tieteellisen tutkimustoiminnan laajentamiseksi EU:n ulkopuolisille merialueille;
39. katsoo, että samalla olisi lisättävä toimia tarvittavien tietojen saamiseksi kolmansilta mailta, joiden kanssa EU on tehnyt kahdenvälisiä kalastussopimuksia, sopimuksen tehokkuuden ja sen arvioimiseksi, täyttyvätkö asetetut edellytykset, esimerkiksi paikallisväestön hyötyminen;
40. korostaa yhteisten tutkijaryhmien merkitystä, sillä niiden tehtävänä on antaa kalavarojen tilasta tieteellisiä lausuntoja parhaiden saatavilla olevien tietojen perusteella liikakalastuksen estämiseksi, koska kalastusala ja varsinkin pienimuotoista kalastusta harjoittava ala on tärkeässä asemassa monien kehitysmaiden elintarviketurvan varmistamisessa; vaatii, että näille ryhmille varmistetaan asianmukainen rahoitus sekä asianmukaiset tekniset ja inhimilliset resurssit, jotta ne voivat hoitaa tehtävänsä ja toimia yhteistyössä alueellisten kalastusjärjestöjen kanssa;
41. kehottaa komissiota edistämään sitä, että tarkoin kohdennettua tieteellistä ja teknistä yhteistyötä lisätään yleisesti kestävä kalastusta koskevien sopimusten piirissä esimerkiksi laajentamalla yhteisten tiedekomiteoiden tehtävää; kehottaa myös toteuttamaan toimia EU:n ja kolmansien maiden hygienia- ja terveystaustamusten yhdenmukaistamiseksi;
42. antaa täyden tukensa ehdotukselle kalastusmahdollisuuksista maksettavan taloudellisen korvauksen irrottamisesta alakohtaisesta kehitystuesta; tähdentää painokkaasti, että laivanvarustajien olisi maksettava kohtuullinen ja markkinoihin pohjautuva osuus kustannuksista saatessaan pääsyoikeuksia kahdenvälisen kalastussopimuksen nojalla; pyytää tekemään perusteellisen analyysin osuudesta, joka laivanvarustajien on maksettava kalastusluvasta sekä myös mahdollisista saaliista ja toimintakustannuksista; katsoo, että alakohtaisen tuen parempi valvonta on välttämättömyys samoin kuin mahdollisuus keskeyttää maksut siinä tapauksessa, että rannikkovaltio ei onnistu noudattamaan sitoumuksiaan;

⁽¹⁾ Pakollista työtä koskeva yleissopimus vuodelta 1930 (nro 29), ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskeva yleissopimus vuodelta 1948 (nro 87), järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista koskeva yleissopimus vuodelta 1949 (nro 98), samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa koskeva yleissopimus vuodelta 1951 (nro 100), pakkotyön poistamista koskeva yleissopimus vuodelta 1957 (nro 105), työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää koskeva yleissopimus vuodelta 1958 (nro 111), työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskeva yleissopimus vuodelta 1973 (nro 138), lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä koskeva yleissopimus vuodelta 1999 (nro 182).

Torstai 22. marraskuuta 2012

43. korostaa, että alakohtaiseen kehitystukeen osoitettavia määrärahoja on käytettävä tehokkaammin ja niillä on saavutettava enemmän ja laadukkaampia tuloksia, joissa keskitytään etenkin tieteelliseen tutkimukseen, tietojen keräämiseen sekä kalastustoiminnan valvontaan ja hallinnointiin;

44. kehottaa komissiota varmistamaan, että kestävä kalastusta koskeissa sopimuksissa alakohtaiselle tuelle varattu rahoitus suunnataan tukemaan kolmansien maiden hallinnollisia ja tieteellisiä valmiuksia ja auttamaan pieniä ja keskiuuria yrityksiä, että rahoituksella lujitetaan EU:n kehitysyhteistyön tavoitteita ja että se on johdonmukaista sopimuksen allekirjoittaneen maan kansallisen kehityssuunnitelman kanssa; pyytää, että kyseisellä rahoituksella ei korvattaisi muissa sopimuksissa tai yhteistyövälineissä vahvistettua kalastusalan yhteistyötä vaan pikemminkin täydennettäisiin yhteistyötä johdonmukaisella, avoimella, tehokkaalla ja paremmin kohdennetulla tavalla;

45. kehottaa komissiota pyrkimään kestävä kalastusta koskevia sopimuksia koskeissa neuvotteluissa siihen, että kyseinen rannikkovaltio osoittaa vähimmäisosan kestävä kalastusta koskevan sopimuksen mukaisesti myönnetystä alakohtaisesta kehitystuesta hankkeisiin, joiden tavoitteena on tunnustaa naisten rooli kalastusalaalla sekä edistää ja monimuotoistaa sitä siten, että varmistetaan naisten ja miesten yhdenvertainen kohtelu ja yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteen soveltaminen erityisesti koulutukseen sekä rahoituksen ja lainojen saamisen aloilla;

46. katsoo, että alakohtainen kehitystuki on otettava huomioon, jotta jatkossa voidaan tehdä asianmukaisia päätöksiä;

47. kehottaa komissiota valvomaan tarkasti kahdenvälisen sopimusten täytäntöönpanoa ja toimittamaan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomukset sekä varmistamaan, että ulkopuolisten riippumattomien asiantuntijoiden laatimat arviot toimitetaan molemmille lainsäätäjille asianmukaisessa ajassa ennen uusista pöytäkirjoista käytäviä neuvotteluja niin, että kaikki tämä on julkista tietoa asianmukaisia tietosuoja sääntöjä noudattaen ja saatavilla vähintään kolmelle EU:n työkielelle;

48. korostaa, että parlamentin on osallistuttava asiaankuuluvasti kahdenvälisiä sopimuksia koskevaan neuvotteluprosessiin ja niiden pitkän aikavälin seurantaan SEUT-sopimuksen määräyksien mukaisesti; vaatii, että parlamentille olisi tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti sekä tasavertaisesti neuvoston kanssa kaikista kalastuskumppanuussopimuksiin liittyvän prosessin vaiheista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan nojalla; toistaa olevansa vakuuttunut siitä, että parlamentilla pitäisi olla tarkkailijoita kalastussopimusten mukaisissa sekakomitean kokouksissa, ja vaatii myös kansalaisyhteiskunnan ja EU:n ja kolmansien maiden kalastusalan edustajien osallistumista näihin kokouksiin;

49. tukee tieteellisten tarkastusten käynnistämistä kalakantojen arvioimiseksi ennen sopimusneuvotteluja ja sitä, että kolmas maa ilmoittaa sen vesillä toimivien muiden valtioiden alusten pyyntiponnistuksen, jotta nämä tavoitteet olisivat tehokkaita;

50. on vakuuttunut siitä, että täysi avoimuus saaliiden määrästä, maksuista ja alakohtaisen tuen täytäntöönpanosta on välttämätön väline hyvään hallintoon ja EU:n tuen epäasianmukaisen käytön ja korruption torjuntaan perustuvan vastuullisen ja kestävä kalastuksen kehittämisessä;

51. korostaa myös tarvetta parantaa sekä EU:n että kolmansien maiden avoimuutta neuvottelujen ja kalastussopimusten voimassaolon aikana;

52. vaatii, että jäsenvaltiot raportoivat saaliit rannikkovaltioille päivittäin ja noudattavat täysin sääntöjä, joita sovelletaan kumppanimaiden vesillä;

53. on painokkaasti sitä mieltä, että komission olisi varmistettava, että kolmansien valtioiden kanssa käytävät keskustelut, joissa tarkastellaan uusia sopimuksia tai kahdenvälisen kalastussopimuksien uusia pöytäkirjoja, olisi aloitettava selvästi ennen kyseisten määräysten voimassaolon päättymistä; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää, että parlamentti otetaan mukaan varhaisessa vaiheessa, jotta vältetään tällaisten määräysten väliaikainen soveltaminen, minkä vuoksi jouduttaisiin hyväksymään peruuttamattomat tapahtuneet tosiasiat, mikä ei hyödytä EU:ta eikä kolmatta valtiota;

54. katsoo, että unionin kalastusalan olisi vastattava merkittävästä osasta kustannuksia hankittaessa pääsyoikeuksia muille kuin EU:n kalastusalueille kahden- tai monenvälisen kalastussopimuksen yhteydessä;

Torstai 22. marraskuuta 2012

55. katsoo, että varsinkin tonnikalalaivastoon vaikuttaviin EU:n kahdenvälisiin sopimuksiin olisi sisällytettävä alueellinen lähestymistapa ja tarvittaessa selkeä yhteys niiden sisältämien ehtojen sekä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hoitotoimenpiteiden ja niiden suoritustulosten välillä;

56. katsoo, että sen on pakko ilmaista komissiolle huolensa siitä, että miehistön palkkaamista koskevat toimet taantuvat alueella selvästi ja niissä palataan useimmiten asteittain kestävämpään kansallisuuteen perustuvaan työhönottopoliittikkaan sen sijaan, että palkattaisiin yleensä AKT-maista tulevia työntekijöitä;

57. katsoo, että olisi tehtävä kahdenvälisiä sopimuksia unionin kalastusalan investointien lisäämiseksi niihin maihin, joilla tällä hetkellä ei ole kumppanuussopimuksia ylijäämän kalastusmahdollisuuksien puutteen vuoksi, ja edistettävä tällä tavoin kestävä kalastusta; katsoo myös, että näissä tapauksissa unionin kehitysyhteistyön rahoituksen ja kahdenvälisten sopimusten rahoituksen välisen koordinoinnin olisi oltava etusijalla;

Alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt

58. kehottaa EU:ta ottamaan vetovastuun alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vahvistamisesta parantaakseen niiden suoritusta muun muassa riippumattomien elinten tekemillä säännöllisillä arvioinneilla siitä, missä määrin ne ovat onnistuneet saavuttamaan tavoitteensa, sekä varmistamaan, että näihin arvioihin pohjautuvat suositukset pannaan nopeasti ja täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa EU:ta toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että kaikkiin alueellisiin kalastuksenhoitojärjestöihin kuuluu tehokas valvontakomitea ja katsoo, että tapauksissa, joissa valtiot eivät todistetusti ole noudattaneet sääntöjä, on sovellettava varoittavia, oikeasuhteisia ja ei-syrjiviä seuraamuksia, joita ovat muun muassa kiintiöiden, pyyntiponnistusten ja sallitun kapasiteetin alentaminen;

59. kehottaa komissiota myöntämään enemmän rahoitusta alueellisille kalastusjärjestöille, koska niillä on keskeinen rooli LIS-kalastuksen torjunnassa;

60. katsoo, että EU:n olisi pyrittävä saamaan aikaan alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä nykyistä parempi päätöksentekojärjestelmä, joka voi korvata niin sanotun pienempään yhteiseen nimittäjään perustuvan lähestymistavan, joka voi olla seurausta yhteisymmärryksestä, samalla kun tunnustaa, että keskustelua on käytävä ennen kuin äänestetään tilanteessa, jossa yhteisymmärrys ei ole mahdollista; katsoo, että monivuotisia suunnitelmia olisi edistettävä;

61. katsoo, että unionin on parannettava kalastuspolitiikan ja kehitysyhteistyöpolitiikan koordinoitua ja sitouduttava järjestelmällisiin, pitkäaikaisiin ja syventäviin vuoropuheluihin ja kumppanuuksiin muiden lippu-, markkina- ja rannikkovaltioiden kanssa, jotta parannetaan kalastuksenhoitoa ja elintarviketurvaa kaikkialla maailmassa;

62. kehottaa komissiota ottamaan vetovastuun alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kattavan verkoston edistämiseksi niin, että kaikkea aavalla merellä harjoitettavaa kalastusta hoidetaan tehokkaasti ekosysteemeihin ja ennalta varautumiseen perustuvien lähestymistapojen mukaisesti, jotta kalavarat voidaan säilyttää; muistuttaa tätä varten tuetaan uusien alueellisten kalastusjärjestöjen perustamisesta alueille, joilla niitä ei ole, ja nykyisten alueellisten kalastusjärjestöjen toimivallan lisäämiselle tarkistamalla niiden sopimuksia;

63. panee merkille, että ilmastonmuutoksen ja lajien levinneisyyden muuttumisen vuoksi on syntynyt uusia kalastusalueita arktisille vesialueille; katsoo, että EU:n olisi toteutettava aloitteita sen varmistamiseksi, että olemassa olevat tai perustettavat uudet alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt hallinnoivat tehokkaasti kalastusta kalakantojen kestäväksi hoitamiseksi ja säilyttämiseksi kyseisillä vesialueilla; katsoo, että kalastusta olisi aluksi rajoitettava, jotta olisi mahdollista laatia tieteellisiä arviointoja arktisten vesien kannoista ja siitä, millaista kalastusta siellä pystytään kestävästi ylläpitämään;

64. panee merkille, että Mustameri voisi hyötyä uudesta alueellisesta kalastuksenhoitojärjestöstä, ja kehottaa komissiota ehdottamaan sen perustamista;

65. katsoo, että alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen on kehitettävä kestäviä hoitojärjestelmiä, joilla pyritään säilyttämään kannat kestävästi enimmäistuoton yläpuolella ja joilla turvataan avoin ja tasapuolinen kalavarojen jakaminen käyttämällä kalastusmahdollisuuksien saamisen perustana ympäristöllisiin ja sosiaalisiin kriteereihin perustuvia kannustimia sekä aikaisempia saaliita, sillä näin sisällytettäisiin sekä kehitysmaiden legitiimit oikeudet/toiveet että niiden laivastojen odotukset, jotka ovat kalastaneet kestävästi kyseisillä vesillä, samalla kun varmistetaan, että kaikki jäsenet noudattavat täysin hoito- ja säilyttämistoimenpiteitä;

Torstai 22. marraskuuta 2012

66. on tiukasti vastaan siitä, että EU edistää siirrettävien kalastusoikeuksien järjestelmää alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä; katsoo, että minkään alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä hyväksytyn oikeuksiin perustuvan hoitojärjestelmän ei pidä vaarantaa kalastuksesta riippuvaisten yhteisöjen toimeentuloa kehitysmaissa;

67. katsoo, että kaikkien asianomaisten osapuolien ottaminen mukaan toimintalinjojen suunnittelusta niiden toimeenpanoon asti johtaa hyvään hallintoon;

68. pyytää, että laaditaan yksityiskohtainen arvio sellaisten EU:n lipun alla purjehtivien alusten kalastuskapasiteetista, jotka ovat saaneet luvan kalastaa EU:n vesien ulkopuolella, käyttämällä luotettavia indikaattoreita alusten pyyntikapasiteetista sekä ottamalla huomioon tekniikan kehitys vuonna 1999 järjestetyn kalastuskapasiteetin mittausta koskevan FAO:n teknisen kuulemisen suositusten⁽¹⁾ perusteella; uskoo, että EU:n olisi yksilöitävä ne alueelliset kalastuksenhoitojärjestöt, joilla on liikakapasiteettiongelmia, ja varmistettava laivastokapasiteetin jäädyttäminen ja mukauttaminen siten, että otetaan erityisesti huomioon rannikkovaltioiden oikeudet;

Muut ulkoisen ulottuvuuden näkökohdat

69. katsoo, että vaikka EU:n yritysten unionin ulkopuolella harjoittama toiminta voi ylittää yhteisen kalastuspolitiikan ulkoisen ulottuvuuden, muun muassa EU:n ja kolmansien maiden laivanvarustajien välistä kaupallista toimintaa ja yksityisiä sopimuksia, joita usein tehdään kahdenvälisten yhteistyösopimusten puitteissa, on kunnioitettava ja suojeltava legitiimiä aina, kun niitä toteutetaan kansainvälisen oikeuden puitteissa;

70. katsoo, että eurooppalaiset kalastusalan investoinnit EU:n ulkopuolella on otettava huomioon kolmantena YKP:n ulkoisen ulottuvuuden osatekijänä yhdessä kalastussopimusten ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kanssa sekä että YKP:llä on kannustettava kestäviin ulkoisiin kalastusalan investointeihin;

71. katsoo, että YKP:llä on edistettävä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia strategioita, jotta EU kantaa täysimääräisesti yhteiskuntavastuunsa yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan EU:n strategian 2011–2014 mukaisesti;

72. katsoo, että jäsenvaltioiden on edelleen toimitettava komissiolle tiedot EU:n ja kolmansien maiden laivanvarustajien välisistä yksityisistä sopimuksista ja kolmansissa maissa perustetuista yhteisyrityksistä, tällaisten sopimusten ja yhteisyritysten alaisuudessa toimivien alusten määrästä ja tyypistä sekä niiden pyytämistä saaliista, ja nämä tiedot olisi saatettava julkisiksi noudattaen henkilötietojen ja kauppätietojen suojaa koskevia sääntöjä, kuten kalastuslupa-asetuksessa säädetään;

73. kehottaa EU:ta edistämään maailmanlaajuisia ja monenvälisiä toimintasuunnitelmaa, johon sisältyy vastuu kestävän kalastuksen kehittämisestä;

74. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pohtimaan tarkoin niitä menetelmiä, joilla voidaan luoda vahvoja kannustimia, joiden avulla EU:n lipun alla purjehtivat alukset pysyvät EU:n rekisterissä, elleivät ne vaihda lippuvaltiota sellaisten maiden lipun alle, jotka ovat hoitaneet asiansa hyvin kaikissa alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä; katsoo, että paras keino tämän saavuttamiseksi on varmistaa, että EU:n lippujen ja muiden kuin EU-maiden lippujen välillä vallitsee oikeudenmukainen kilpailu siten, että kolmansilta mailta vaaditaan samoja ympäristön ja sosiaaliseen kestävyysliittymiä standardeja kahdenvälisesti ja monenvälisesti ja siten, että käytetään markkinoihin liittyviä toimenpiteitä;

75. pitää valitettavana sitä, että komissio ei ole lisännyt EU:n LIS-luetteloon kuin alueellisten kalanhoitojärjestöjen luettelomat alukset eikä se ole ehdottanut luetteloa yhteistyön ulkopuolella olevista maista, vaikka LIS-asetus on ollut voimassa jo yli kaksi vuotta, ja vaatii tekemään näin mahdollisimman pian; vaatii, että on etsittävä tukea EU:n tärkeimmiltä kumppaneilta LIS-kalastuksen lopettamiseksi kaikilla valtamerillä;

76. vaatii, että komission olisi toimittava kolmansien valtioiden sijaan viranomaisena, joka myöntää kasvinsuojelusertifikaatteja sellaisten kolmansien valtioiden aluksille, jotka sallivat kalastustuotteiden suoran viennin EU:hun;

77. muistuttaa, että on tarpeen hallinnoida eriytetysti EU:n ulkoisen laivaston kapasiteetin ylärajoja yhdessä alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen kanssa, ja ottaa huomioon eriytetty taustayhteys, jossa kyseinen laivaston osa toimii;

⁽¹⁾ [ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf](http://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf)

Torstai 22. marraskuuta 2012

78. kannustaa pankkeja ja muita luottolaitoksia laatimaan arvioita toiminnan taloudellisesta, sosiaalisesta ja ympäristöllisestä kestävydestä eikä pelkäästään lyhyen aikavälin tuottavuudesta, ennen kuin ne myöntävät toimijoille pääomaa;

79. katsoo, että EU:n kauppapolitiikalla olisi tuettava myös kestävä kalastuksen varmistamista koko maailmassa edistämällä asianomaisten kalastuksen hallintaan liittyvien kansainvälisten sopimusten noudattamista etuuskohtelu kauppaa koskevien sopimusten yhteydessä;

80. kehottaa komissiota varmistamaan, että oikeudenmukaista, avointa ja kestävä kalastusalan kauppaa vahvistetaan EU:n kahden- ja monenvälisissä kauppasopimuksissa;

81. katsoo, että samalla olisi säädettävä kannustimista, jotta sellaiset kolmannet maat, jotka eivät noudata EU:n standardeja, ottaisivat käyttöön hyviä käytäntöjä, ja tarvittaessa toteutettava kaupan toimenpiteitä, kuten LIS-kalastuksesta peräisin olevien tuotteiden, ihmisoikeuksien sekä työtä (ILO) ja merenkulkua (IMO) koskevien Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusten vastaisesti tuotettujen tuotteiden tuontikiellot;

82. kehottaa komissiota edistämään LIS-kalastuksen vastaista kansainvälistä yhteistyötä ja tutkimaan, olisiko Yhdysvaltojen ja Japanin, jotka EU:n ohella ovat maailman tärkeimmät kalastustuotteiden markkinat, hyvä olla mukana yhteistyössä, jossa yksi tapa toteuttaa tällaista yhteistä toimintaa olisi kaikkiin aluksiin sovellettava yksilöllinen tunnistenumero, joka takaisi tuotteen täydellisen jäljitettävyyden täysin avoimella tavalla;

83. korostaa, että jos kumppanivaltio rikkoo vakavasti ja järjestelmällisesti alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen hyväksymiä tavoitteita tai kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia kansainvälisiä järjestelyjä, joiden sopimuspuoli EU on, tämä voi johtaa tullietuuksien väliaikaiseen peruuttamiseen; kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti parlamentille yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) tarkistamista koskevaan ehdotukseensa sisältyvien kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien säännösten täytäntöönpanosta;

84. katsoo, että EU:n on varmistettava, että kansainvälisestä kaupasta tulevat tuotteet noudattavat samoja sääntöjä ja määräyksiä kuin unionin omat tuotteet;

85. kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansista valtioista peräisin olevat kalat ja kalastustuotteet täyttävät samat terveys- ja hygieniavaatimukset ja että ne perustuvat kestävä kalastukseen, jotta taataan tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n ja muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden kalastusaloille;

86. kehottaa komissiota jatkamaan kehitys-, kauppa- ja kalastuspolitiikan tavoitteita koskevan EU:n politiikan virtaviivaistamista;

87. painottaa, että EU:n neuvottelemiin kahdenvälisiin ja monenvälisiin kauppasopimuksiin on liitettävä seuraavat vaatimukset:

- on tehtävä taloutta, sosiaalisia seikkoja ja ympäristöä koskevat vaikutustenarvioinnit kolmansissa maissa ja EU:ssa ottaen huomioon voimassa olevilla sopimuksilla jo luodut verkostot
- alkuperäsääntöjä on noudatettava
- tuotteen jäljitettävyyttä on edellytettävä sen varmistamiseksi, että se on peräisin laillisesta ja kestävästä kalastuksesta
- LIS-asetusta ja muita yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei pidä horjuttaa
- määräyksillä on varmistettava, että kauppaa käydään ainoastaan sellaisilla kalastustuotteilla, jotka ovat peräisin hyvin hoidetusta kalastuksesta
- liikakalastukseen ja kalavarojen ehtymiseen johtavaa kauppaa ei saa lisätä
- on varmistettava, että kestävä tavalla pyydettyjä tuotteita ei tuoda EU:n markkinoille
- on sisällytettävä määräyksiä, jotka koskevat taloudellisen korvauksen suorittamisen keskeyttämistä ja tarkistamista sekä pöytäkirjan täytäntöönpanon keskeyttämistä, mikäli ilmenee, että ihmisoikeuksia on rikottu merkittävästi ja perustavasti, kuten esimerkiksi Cotonoun sopimuksen 9 artiklassa määrätään, tai että ILO:n julistusta työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista ei ole noudatettu;

Torstai 22. marraskuuta 2012

88. muistuttaa, että monien EU:n kauppakumppanien lainsäädännön kirjavuuden vuoksi alkuperäsäännöt ja niiden kumulaatio muodostavat kiistanalaisen ja arkaluonteisen kysymyksen kauppaneuvotteluissa; kehottaa tästä syystä komissiota kiinnittämään asiaan erityistä huomiota ja pyrkimään neuvotteluissa tasapainoisiin ratkaisuihin, jotka eivät rankaise EU:n kalastusala;

89. panee tyytyväisenä merkille komission ehdotukset kauppatoimenpiteistä, kuten kalan ja kalastustuotteiden tuontirajoituksista, joita sovellettaisiin kestävämmän kalastuksen salliviin maihin varmistaen kuitenkin samalla, että nämä rajoitukset vastaavat WTO:n sääntöjä;

90. kehottaa EU:ta kehittämään ja panemaan täytäntöön valtameri- ja merialueisiin perustuvia alueellisia strategioita erityisesti niillä alueilla, joilla kalastuksen kestävyysvarmistaminen on riippuvaista kansainvälisestä yhteistyöstä;

o

o o

91. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P7_TA(2012)0462

Euroopan parlamentin vaalit vuonna 2014

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. marraskuuta 2012 Euroopan parlamentin vaaleista 2014 (2012/2829 (RSP))

(2015/C 419/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 10 ja 17 artiklan,
 - ottaa huomioon 20. syyskuuta 1976 tehdyn neuvoston päätöksen, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteenä olevan, edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä välittömillä vaaleilla annetun säädöksen 10 ja 11 artiklan⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 annetun komission julkilausuman Euroopan parlamentin vuoden 2014 vaaleista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin jäsenet edustavat suoraan kansalaisia unionin tasolla;
- B. toteaa, että Euroopan tason poliittiset puolueet myötävaikuttavat eurooppalaisen poliittisen tietoisuuden muodostumiseen ja unionin kansalaisten tahdon ilmaisemiseen;
- C. toteaa, että parlamentti valitsee komission puheenjohtajan Eurooppa-neuvoston määräenemmistöllä tekemästä ehdotuksesta ja että Eurooppa-neuvoston on otettava huomioon parlamentin vaalien tulos ja huolehdittava asianmukaisista kuulemisista ennen nimitystä;
- D. toteaa, että komissio on kokonaisuudessaan vastuussa Euroopan parlamentille;
- E. katsoo, että uudella parlamentilla on oltava riittävästi aikaa järjestää toimintansa ennen komission puheenjohtajan valintaa;

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 76/787/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 278, 8.10.1976, s. 1) sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 93/81/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 33, 9.2.1993, s. 15) ja neuvoston päätöksellä 2002/772/EY, Euratom (EYVL L 283, 21.10.2002, s. 1).